

Arrest

nr. 157 766 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Tirana en bent u Albanees staatsburger. U vroeg op 3 september 2015 voor het eerst asiel aan in België. U haalde toen aan dat u bij een terugkeer naar Albanië vreest om slachtoffer te worden van een bloedwraak. U stelde dat uw familie naar aanleiding van de moord door R.(...) B.(...) op uw tante in 1994 of 1995 en de daaropvolgende weigering enkele jaren later van R.(...) om hun dochter aan jullie familie te laten zien, in bloedwraak (gjakmarra) verkeert met de familie B.(...). Het Commissariaat-generaal weigerde op 14 oktober 2015 om u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Uit verschillende elementen in uw verklaringen werd geconcludeerd dat de ernst van uw vrees het slachtoffer te worden in een bloedwraak ernstig werd ondermijnd. Bovendien had u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door

de in Albanië aanwezige autoriteiten. De door u aangebrachte documenten in het kader van uw eerste asielaanvraag waren niet van die aard om deze appreciatie te wijzigen. Er werd geen beroepsprocedure opgestart tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Op 6 november 2015 vroeg u in het gesloten centrum van Merksplas voor de tweede keer asiel aan in België. Voor uw tweede asielaanvraag baseert u zich op uw verklaringen en de door u neergelegde documenten van uw eerste asielaanvraag. Net als in het kader van uw eerste asielaanvraag, stelt u bij een terugkeer naar Albanië te vrezen voor bloedwraak omdat de bloedwraak bestaat en de persoon die wraak wil nemen u zal zoeken om u te doden. U legt geen nieuwe documenten neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de ernst van uw vrees het slachtoffer te worden in een bloedwraak ernstig werd ondermijnd en omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing en voert in het kader van uw huidige aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U herhaalde immers dat u bij een terugkeer vreest om slachtoffer te worden van een bloedwraak (schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag, vraag 5-7).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande op 12 november 2015 vastgesteld heeft dat voor wat de elementen betreft die u aangehaald hebt in het kader van verblijfsprocedures waarvoor DVZ verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 24 november 2015 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2015 de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen het slachtoffer te zullen worden in een bloedwraak en verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Verzoeker tekende geen beroep aan.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker bij onderhavig verzoekschrift onder meer een uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg, Afdeling Immigratie en Asiel in het Verenigd Koninkrijk van 13 december 2011 voegt.

Uit dit arrest blijkt dat de rechtbank van oordeel was dat er in hoofde van verzoekers broer een reëel risico loopt bij zijn terugkeer naar Albanië omwille van bloedwraak. Uit het arrest blijkt op het eerste gezicht dat het over dezelfde bloedwraak gaat zoals door verzoeker werd omschreven.

Ter terechtzitting doet de verwerende partij afstand van de door haar neergelegde verweernota. Waar de verwerende partij ter terechtzitting aanvoert dat verzoeker noch tijdens zijn eerste asielaanvraag noch tijdens zijn tweede asielaanvraag melding heeft gemaakt van bepaalde feiten die in 2011 zouden zijn voorgevallen, waarvan onder meer wel sprake is in het voorgelegde arrest, moet worden opgemerkt dat dit geen afbreuk kan doen aan de inhoud van dit arrest. Uit dit arrest blijkt dat de rechtbank van oordeel was dat er in hoofde van verzoekers broer een reëel risico is bij zijn terugkeer naar Albanië omwille van bloedwraak. Uit het arrest blijkt op het eerste gezicht dat het over initieel dezelfde bloedwraak gaat zoals door verzoeker werd omschreven.

Waar de verwerende partij er vervolgens op wijst dat er in paragraaf 30 van het arrest getwijfeld wordt aan de beweerde familiebanden, stelt de Raad vast dat er duidelijk uit het arrest blijkt dat er in hoofde van de rechtbank zelf geen twijfel bestaat over de familiebanden. In het arrest wordt derhalve uitdrukkelijk vermeld dat verzoekers broer de kleinzoon is van L.K. en aldus een reëel risico loopt bij een terugkeer naar Albanië ten gevolge van de bloedwraak (paragraaf 62). De aangehaalde paragraaf 30 heeft betrekking op het standpunt van de verwerende partij in het Verenigd Koninkrijk (*"The Secretary of State for the Home Department"*).

2.5. Gelet op bovenstaande overwegingen, is de Raad van oordeel dat er ernstige aanwijzingen bestaan dat verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling zoals bepaald in artikel 48/3 of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 3° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd en dient de zaak te worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 november 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF